

El Prat de la Plana

Moià

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: A l'est de la vila de Moià. Km 35-36 Ctra. Bcn N-133
Emplaçament Al sud-est de la vila

Coordenades:

Latitud: 41.80203
Longitud: 2.11527
UTM Est (X): 426502
UTM Nord (Y): 4628174

Classificació

Número de fitxa 08138 - 35
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Romànic Barroc Medieval Modern
Segle X-XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL núm. Catàleg 816-I. 1985
Número inventari Si, IPA nº 77, ACCN 16745
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 08137A009000230000IS
Autoria de la fitxa Cristina Casinos
Data de registre de la fitxa: dv., 14/09/2018 - 02:00

Descripció

Gran casa pairal encarada a migdia. L'edifici original consta de planta rectangular amb dos pisos més golfes. La teulada és a dues vessants amb ràfec amb una filada de rajoles. A la façana de tramuntana hi ha dos balcons amb els muntants decorats amb motius geomètrics i un cos amb funció de terrassa rectangular al que s'afegeix un volum semicircular poligonal fins al nivell de terra tapat per la vegetació. L'accés al conjunt es fa per una portalada amb teulada a dues vessants al sud totalment restaurada.

Els afegits que formen el conjunt junt al mas, probablement siguin del s. XVIII. Un d'ells és el cos amb galeria d'arcs de mig punt que hi ha a nivell del segon pis del mas i que s'estén a la façana de ponent. Aquesta galeria és coberta i el ràfec és de dues filades mixtes (teula i rajola decorada pictòricament). En l'angle de l'oest del mur que engloba tot el conjunt hi ha una torre de defensa de planta hexagonal amb finestres i teulada cònica.

Un altre dels afegits al cos original és l'annex de llevant. Es tracta de tres annexos diferenciats: el primer de planta rectangular i teulada a dues vessants sense ràfec i de tres pisos essent l'últim una galeria oberta tipus paller.

En el segon pis continua la galeria porxada amb arcs de mig punt que hi ha cap a ponent. El segon edifici, de planta rectangular és una antiga ermita, amb una rosassa de petites dimensions sense porta d'accés visible i teulada a dues vessants amb ràfec de dues filades mixtes (teula i rajola decorades pictòricament). El tercer cos, de majors dimensions rectangulars i d'accés a la façana de tramuntana, té dos pisos més els baixos porticats (conserva l'abeurador amb els travessers de fusta) amb tres sostres amb bòveda de canó. Les columnes del triple porxo són pilars de planta quadrada amb imposta des d'on arranquen els arcs de mig punt. Aquest sostre està reforçat amb bigues modernes de ferro.

En una de les finestres centrals de la façana sud hi ha una inscripció a la llinda: " 1768". On acaba aquest cos i en direcció sud comença una via enllosada d'uns 30 m aproximadament en la que es pot observar el desgast de les pedres per les rodes de carro, que mor al camí de terra actual. A llevant de la via es conserva bona part de l'era del conjunt.

Observacions:

Durant la Guerra Civil (1936-1939) en aquesta masia es van comptabilitzar 100 refugiats.

El Sr. Català Roca, autor de " Les cases Pairals a Catalunya " té una bona col·lecció de negatius d'aquest mas.

S'ha aixecat una capella semipública respectant la tipologia original del conjunt.

Història

La primera notícia històrica on es fa referència al Prat és en l'acta de consagració de l'església Parroquial de Moià (939). L'època del seu major esplendor es desenvolupa als segles XVII i XVIII. En aquest últim va ser quan es va aixecar l'edifici actual, un dels exemplars millor conservats de l'època.

Hi ha un document de l'any 1165 on és citat el Prat.

El Prat va aportar tota la pedra necessària per a la construcció de l'església parroquial de Moià, sobretot pel campanar.

Bibliografia

Gamundi-Pallàs (1982); Servei del Patrimoni Arquitectònic. Generalitat de Catalunya. Barcelona.

Generalitat de Catalunya (2008); www.cultura.gencat.net/invarquit

Hernández i Herrero, G (2008); Resposta de petició R/N: 421K 102 GH/tt. Direcció General de Patrimoni Cultural. Servei d'Arqueologia i Paleontologia. Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació.

Generalitat de Catalunya. Barcelona.

Ubals i Picanyol, D (2001); " Les Masies de Moià ". Pàg. 129-130. Moià.

